

عنوان مقاله:

سیاستگذاری آموزش مهندسی بر مبنای نظریه ی نظام ملی نوآوری

محل انتشار:

کنفرانس آموزش مهندسی در ۱۴۰۴ (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

مظاهر ضیایی - عضو هیئت علمی و رئیس مرکز تحقیقات مهندسی اصفهان

خلاصه مقاله:

نقش کلیدی نوآوری، به خصوص نوآوری فناورانه در تحولات سریع، عمیق و دامنه دار در عرص ههای مختلف باعث شده است که نظام ملی نوآوری به عنوان قلب سازوکار توسعه تلقی شده و در مرکز نظریه پردازی برای توسعه قرار گیرد و بنابراین دیدگاههای مبتنی بر آن مناسب ترین چارچوب نظری برای سیاستگذاری توسعه به طور کلی و سیاستگذاری آموزش مهندسی شمرده شوند. انتخاب چنین چارچوبی به دلیل نظاممند بودن در روش و دیده گاه و نیز اتکای آن به نظریه های جدید در زمینه سیاستگذاری و توسعه می تواند مزایای دستیابی به نتایج روزآمد، مؤثر و کارا را داشته باشد. هدف این مقاله، نشان دادن رابطه ی سیاستگذاری آموزش مهندسی و نظریه ی ملی نوآوری و نیز استخراج برخی از سیاستهای کلی براین مبنا است. بدین ترتیب، مقاله با مروری بر نظریه ی نظام ملی نوآوری شروع و با اشاره ای به تاریخچه سیاستگذاری پژوهش، فناوری و نوآوری ادامه می یابد و سپس با تبیین جایگاه آموزش مهندسی در یک نظام ملی نوآوری برخی سیاستهای کلی در زمینه آموزش مهندسی بر مبنای مطالب پی شگرفته استنتاج خواهد شد

کلمات کلیدی:

آموزش مهندسی، نظام ملی نوآوری، سیاستگذاری، نوآوری، نوآوری فناورانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/61475>

